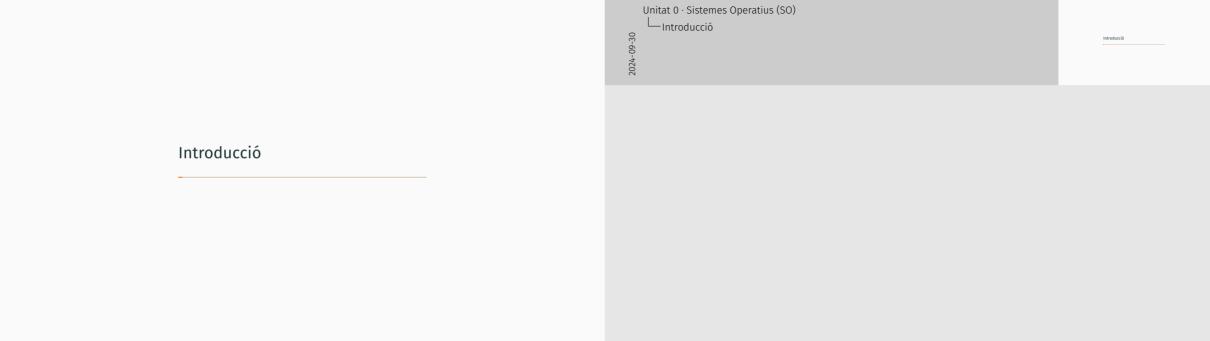
Jordi Mateo jordi.mateo@udl.cat

Escola Politècnica Superior (EPS) https://www.eps.udl.cat/ · Departament d'Enginyeria Informàtica i Disseny Digital https://deidd.udl.cat/

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Desenvolupament en sistemes Linux/UNIX

El desenvolupament de programari de sistema el realitzarem amb els llenguatge **C** i basa en els compiladors **GNU gcc**.

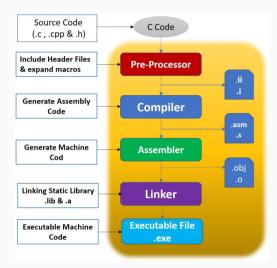
```
#!/bin/sh
# ./check.sh
gcc -v
if [ $? != 0 ]: then
       echo "GCC is not installed!"
if [ $? != 0 ]: then
       echo "Please install binutils!"
```

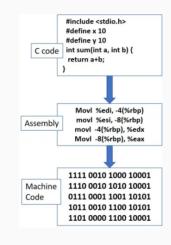
Eitvar: scripts/chacks

Per poder desenvolupar en C en un sistema Linux/UNIX necessitem tenir instal·lat el compilador GCC i les eines de binutils. Aquestes eines són necessàries per a la compilació i enllaçat dels programes. Per comprovar si tenim instal·lat aquestes eines podem executar el script anterior. Si no tenim instal·lat aquestes eines, podem instal·lar-les amb la comanda sudo apt-get install build-essential en sistemes basats en Debian o sudo dnf groupinstall "Development Tools" en sistemes basats en RedHat.

Navegant a les entranyes del compilador GCC

Els llenguatges de programació compilats són aquells que es tradueixen a codi màquina abans de l'execució. Aquest procés de traducció es realitza per un programa anomenat compilador. El compilador és un programa que tradueix el codi font d'un programa escrit en un llenguatge de programació de nivell alt a codi màquina. En el cas de C, hi ha diferents etapes codi, ensamblador i enllaçador. El compilador GCC és un compilador de codi obert que es pot utilitzar per a la compilació de programes en C, C++, Fortran, Ada, etc. Aquest compilador és molt potent i permet la compilació de programes en diferents plataformes. A més, el compilador GCC és molt flexible i permet la configuració de diferents opcions de compilació.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

└─Introducció

Preprocessador

- · El preprocessador processa el codi font, buscant instruccions que comencen amb un hash (#), com #include, #define, i #ifdef.
- · Inclou fitxers d'encapçalament (headers) i substitueix macros i definicions. També elimina els comentaris.

Compilador

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO) └─Introducció · Inclou fitzers d'encapcalament (headers) i substitueix macros i definicions. També elimina els Compilado Etapes de la compilació i l'enllaç (I)

Preprocessador

- El preprocessador processa el codi font, buscant instruccions que comencen amb un hash (#), com #include, #define, i #ifdef.
- Inclou fitxers d'encapçalament (headers) i substitueix *macros i definicions*. També elimina els comentaris.
- Genera un fitxer de codi font amb les instruccions del preprocessador processades, preparat per a la compilació.

Compilador

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

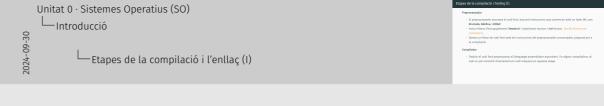
Etapes de la compilació i l'enllaç (I)

Preprocessador

- El preprocessador processa el codi font, buscant instruccions que comencen amb un hash (#), com #include, #define, i #ifdef.
- Inclou fitxers d'encapçalament (headers) i substitueix *macros i definicions*. També elimina els comentaris.
- Genera un fitxer de codi font amb les instruccions del preprocessador processades, preparat per a la compilació.

Compilador

• Traduïx el codi font preprocessat al llenguatge assemblador equivalent. En alguns compiladors, el codi es pot convertir directament en codi màquina en aquesta etapa.

Preprocessador

- El preprocessador processa el codi font, buscant instruccions que comencen amb un hash (#), com #include, #define, i #ifdef.
- Inclou fitxers d'encapçalament (headers) i substitueix *macros i definicions*. També elimina els
- Genera un fitxer de codi font amb les instruccions del preprocessador processades, preparat per a la compilació.

Compilador

- Traduïx el codi font preprocessat al llenguatge assemblador equivalent. En alguns compiladors, el
- codi es pot convertir directament en codi màquina en aquesta etapa.

 Traduir el codi de nivell alt al codi de nivell baix i optimitzar-lo per al maquinari subjacent.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

Etapes de la compilació i l'enllaç (I)

Etapes de la compilació i l'enllaç (I)

hola.c, el fitxer generat seria hola.s.

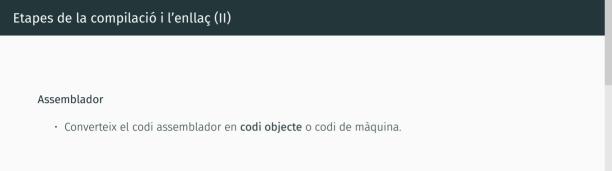
Preprocessador

- El preprocessador processa el codi font, buscant instruccions que comencen amb un hash (#), com #include, #define, i #ifdef.
- Inclou fitxers d'encapçalament (headers) i substitueix macros i definicions. També elimina els
- Genera un fitxer de codi font amb les instruccions del preprocessador processades, preparat per a la compilació.

Compilador

- · Traduïx el codi font preprocessat al llenguatge assemblador equivalent. En alguns compiladors, el
- codi es pot convertir directament en codi màquina en aquesta etapa.
- Traduir el codi de nivell alt al codi de nivell baix i optimitzar-lo per al maquinari subjacent.
 Genera un fitxer de codi assemblador amb l'extensió .s. Per exemple, si el fitxer de codi font és

-Introducció Sinclaria Station i Sittled · Inclou fitzers d'encapcalament (headers) i substitueix mocros i definicions. També elimina e Genera un fitzer de codi font amb les instruccions del preprocessador processades, preparat pe Etapes de la compilació i l'enllaç (I)

Enllaçador (Linker)

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

└─Introducció

Assemblador

- . Convertaix al codi accomblador en **codi abiecto** e codi de màquina
- · Converteix el codi assemblador en codi objecte o codi de màquina.

Produir codi binari que pugui ser entès per la CPU. Enllaçador (Linker)

Etapes de la compilació i l'enllaç (II)

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

└─Introducció

Assemblador

- · Converteix el codi assemblador en codi objecte o codi de màquina.
- · Produir codi binari que pugui ser entès per la CPU. · Genera un fitxer de codi objecte amb l'extensió .o. Per exemple, el fitxer resultant seria [hola.o]

Enllaçador (Linker)

Etapes de la compilació i l'enllac (II) Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO) └─Introducció . Genera un fituer de codi objecto amb l'extensió e. Der exemple el fituer resultant serie hella el Etapes de la compilació i l'enllaç (II)

Assemblador

- · Converteix el codi assemblador en codi objecte o codi de màquina.
- · Produir codi binari que pugui ser entès per la CPU.
- Genera un fitxer de codi objecte amb l'extensió .o. Per exemple, el fitxer resultant seria **hola.o**.

Enllaçador (Linker)

Enllaça el codi objecte amb les biblioteques necessàries per crear l'executable final.

Assemblador

- · Converteix el codi assemblador en codi objecte o codi de màquina.
- · Produir codi binari que pugui ser entès per la CPU.
- · Genera un fitxer de codi objecte amb l'extensió .o. Per exemple, el fitxer resultant seria **hola.o**.

Enllaçador (Linker)

- Enllaça el codi **objecte** amb les **biblioteques** necessàries per crear l'executable final.
- Organitzar i combinar el codi objecte i les biblioteques, resolent les referències externes.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

Etapes de la compilació i l'enllaç (II)

Etapes de la compilació i l'enllac (II)

Assemblador

- · Converteix el codi assemblador en codi objecte o codi de màquina.
- · Produir codi binari que pugui ser entès per la CPU.
- · Genera un fitxer de codi objecte amb l'extensió .o. Per exemple, el fitxer resultant seria **hola.o**.

Enllaçador (Linker)

- Enllaça el codi objecte amb les biblioteques necessàries per crear l'executable final.
- Organitzar i combinar al codi objecto i los bibliotoques recolent los referêncies extern
- Organitzar i combinar el codi objecte i les biblioteques, resolent les referències externes.
 Genera l'executable final, que és el fitxer que podeu executar. Per exemple, hola.

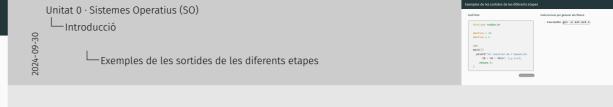

Codi font

```
#include <stdio.h>
#define x 10
#define y 5
int
main(){
  printf("El resultat de l'opearció:
      %d + %d = %d n'', x, y, x+y);
    return 0;
```

Instruccions per generar els fitxers

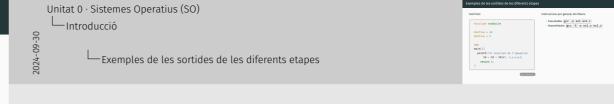

Codi font

```
#include <stdio.h>
#define x 10
#define y 5
int
main(){
  printf("El resultat de l'opearció:
     %d + %d = %d n'', x, y, x+y);
    return 0:
```

Instruccions per generar els fitxers

- · Executable: gcc -o ex1 ex1.c
- · Assemblador: gcc -S -o ex1.s ex1.c

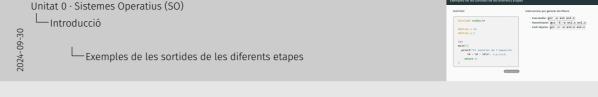

Codi font

```
#include <stdio.h>
#define x 10
#define y 5
int
main(){
  printf("El resultat de l'opearció:
     %d + %d = %d n'', x, y, x+y);
    return 0:
```

Instruccions per generar els fitxers

- · Executable: gcc -o ex1 ex1.c
- · Assemblador: gcc -S -o ex1.s ex1.c
- · Codi objecte: gcc -c -o ex1.o ex1.c

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Codi font

```
#include <stdio.h>
#define x 10
#define v 5
int
main(){
 printf("El resultat de l'opearció:
     %d + %d = %d n'', x,y,x+y);
   return 0:
```

Instruccions per generar els fitxers

- · Executable: gcc -o ex1 ex1.c
- · Assemblador: gcc -S -o ex1.s ex1.c
- · Codi objecte: gcc -c -o ex1.o ex1.c
- · Preprocessador: gcc -E -o ex1.i ex1.c

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

Introducció

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Codi font

```
#include <stdio.h>
#define x 10
#define v 5
int
main(){
  printf("El resultat de l'opearció:
      %d + %d = %d n'', x, y, x+y);
    return 0:
```

Instruccions per generar els fitxers

- Executable: gcc -o ex1 ex1.c
- · Assemblador: gcc -S -o ex1.s ex1.c
- · Codi objecte: gcc -c -o ex1.o ex1.c
- · Preprocessador: gcc -E -o ex1.i ex1.c
- Desensamblador: objdump -d ex1.o o
 objdump -d -M intel ex1

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Codi font

```
#include <stdio.h>
#define x 10
#define v 5
int
main(){
  printf("El resultat de l'opearció:
      %d + %d = %d n'', x, y, x+y);
    return 0:
```

Instruccions per generar els fitxers

- Executable: gcc -o ex1 ex1.c
- · Assemblador: gcc -S -o ex1.s ex1.c
- · Codi objecte: gcc -c -o ex1.o ex1.c
- · Preprocessador: gcc -E -o ex1.i ex1.c
- · Desensamblador: objdump -d ex1.0 o objdump -d -M intel ex1

Nota

• -M intel indica l'ús de la sintaxi Intel per a una millor llegibilitat.

Exemples de les sortides de les diferents etapes Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO) —Introducció finclude catdin.to Cod objects lice or on ext o ext o obidumo -d -M intel exl main(){ printf(15) resulted do l'opennold Exemples de les sortides de les diferents etapes 36 - 36 - 360a" × × ××× All testal indication to de la victori total con a return 0:

Preprocessador gcc -E -o exl.i exl.c

Codi font

```
#include <stdio.h>
#define x 10
#define v 5
int
main(){
 printf("El resultat de l'opearció:
     %d + %d = %d n'', x,y,x+y);
   return 0:
```

Instruccions per generar els fitxers

- Executable: gcc -o ex1 ex1.c
- · Assemblador: gcc -S -o ex1.s ex1.c
- · Codi objecte: gcc -c -o ex1.o ex1.c
- · Preprocessador: gcc -E -o ex1.i ex1.c
- Desensamblador: objdump -d ex1.o o
 objdump -d -M intel ex1

Nota

- [-M intel] indica l'ús de la sintaxi Intel per a una millor llegibilitat.
- Tots aquests fitxers generats els posarem al .gitignore.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Exemples de les sortides de les diferents etapes

Codi objecte: gcc -c -o exl.o exl.c Preprocessador: gcc -C -o exl.i exl Desensamblador: objetump -d exl.o objetumo -d -M intel exl

All testal indication to de la victori total con a

gcc <codi> -g -c <codi> -o <executable> -I <dirIncludes> -L <dirLibs>

· -g: Genera informació de depuració.

gcc (codi) -g -c (codi) -a (executable) -I (dirIncludes) -L (dirLibs)

gcc <codi> -g -c <codi> -o <executable> -I <dirIncludes> -L <dirLibs>

- -g: Genera informació de depuració.
- -c: Enllaça només el fitxer especificat.

gcc (codi) -g -c (codi) -a (executable) -I (dirIncludes) -L (dirLibs)

gcc <codi> -g -c <codi> -o <executable> -I <dirIncludes> -L <dirLibs>

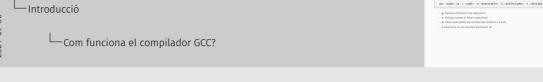
- -g: Genera informació de depuració.
- · -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- · -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).

gcc (codi) -g -c (codi) -a (executable) -I (dirIncludes) -L (dirLibs)

gcc <codi> -g -c <codi> -o <executable> -I <dirIncludes> -L <dirLibs>

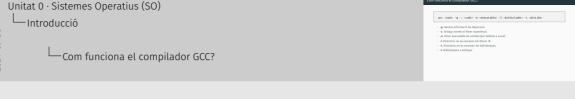
- -g: Genera informació de depuració.
- · -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- · -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).
- · -I: Directoris on es cercaran els fitxers .h.

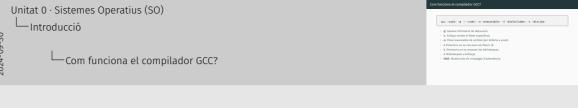
- · -g: Genera informació de depuració.
- · -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- · -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).
- · -I: Directoris on es cercaran els fitxers .h.
- -L: Directoris on es cercaran les biblioteques.

- · -g: Genera informació de depuració.
- · -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- · -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).
- · -I: Directoris on es cercaran els fitxers .h.
- · -L: Directoris on es cercaran les biblioteques.
- · -l: Biblioteques a enllaçar.

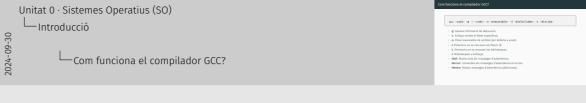
- · -g: Genera informació de depuració.
- · -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- · -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).
- · -I: Directoris on es cercaran els fitxers .h.
- · -L: Directoris on es cercaran les bibliotegues.
- · -l: Biblioteques a enllaçar.
- · -Wall: Mostra tots els missatges d'advertència.

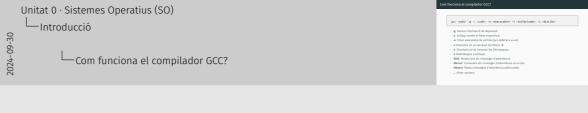
gcc <codi> -g -c <codi> -o <executable> -I <dirIncludes> -L <dirLibs>

- · -g: Genera informació de depuració.
- · -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- · -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).
- · -I: Directoris on es cercaran els fitxers .h.
- -L: Directoris on es cercaran les biblioteques.
- · -l: Biblioteques a enllacar.
- · -Wall: Mostra tots els missatges d'advertència.
- -watt: mostra tots ets missatges d'advertencia.
 -Werror: Converteix els missatges d'advertència en errors.

- · -g: Genera informació de depuració.
- -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).
- · -I: Directoris on es cercaran els fitxers .h.
- · -L: Directoris on es cercaran les biblioteques.
- · -l: Bibliotegues a enllacar.
- · -Wall: Mostra tots els missatges d'advertència.
- Warrar: Convertaix als missatges d'advertència en er
- · -Werror: Converteix els missatges d'advertència en errors.
- · -Wextra: Mostra missatges d'advertència addicionals.

- · -g: Genera informació de depuració.
- · -c: Enllaça només el fitxer especificat.
- · -o: Fitxer executable de sortida (per defecte a a.out).
- · -I: Directoris on es cercaran els fitxers .h.
- · -L: Directoris on es cercaran les bibliotegues.
- · -l: Bibliotegues a enllacar.
- · -Wall: Mostra tots els missatges d'advertència.
- - wall. Mostra tots ets missatges à auvertencia.
- · -Werror: Converteix els missatges d'advertència en errors.
- · -Wextra: Mostra missatges d'advertència addicionals.
- ...: Altres opcions.

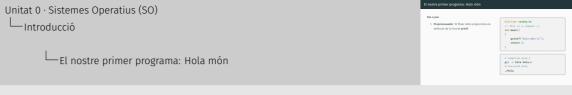
El nostre primer programa: Hola món

Pas a pas

1. **Preprocessador**: El fitxer *stdio* proporciona la definició de la funció **printf**.

```
#include <stdio.h>
/* This is a comment */
int main()
{
    printf("Hola món!\n");
    return 0;
}
```

```
# Compilem hola.c
gcc -o hola hola.c
# Executem hola
./hola
```


La funció **printf** es troba a la biblioteca estàndard de C, podem consultar man s3 **printf** per obtenir més informació. Aquesta funció permet mostrar text per pantalla. Els arguments que rep són una cadena de caràcters i els valors que volem mostrar. Els valors es substitueixen a la cadena de caràcters mitjançant el format %d per a enters, %f per a nombres en punt flotant, %c per a caràcters i %s per a cadenes de caràcters. Els caràcters \n indiquen un salt de línia.

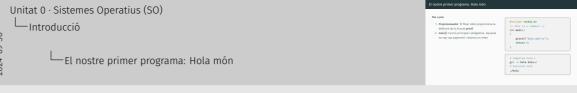
El nostre primer programa: Hola món

Pas a pas

- Preprocessador: El fitxer stdio proporciona la definició de la funció printf.
- 2. main(): Funció principal i obligatòria. Aquesta no rep cap argument i retorna un enter.

```
#include <stdio.h>
/* This is a comment */
int main()
{
    printf("Hola món!\n");
    return 0;
}
```

```
# Compilem hola.c
gcc -o hola hola.c
# Executem hola
./hola
```


La funció **printf** es troba a la biblioteca estàndard de C, podem consultar man s3 **printf** per obtenir més informació. Aquesta funció permet mostrar text per pantalla. Els arguments que rep són una cadena de caràcters i els valors que volem mostrar. Els valors es substitueixen a la cadena de caràcters mitjançant el format %d per a enters, %f per a nombres en punt flotant, %c per a caràcters i %s per a cadenes de caràcters. Els caràcters \n indiquen un salt de línia

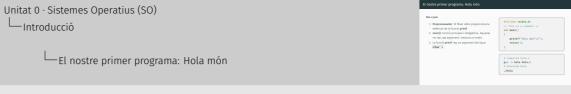
El nostre primer programa: Hola món

Pas a pas

- Preprocessador: El fitxer stdio proporciona la definició de la funció printf.
- 2. main(): Funció principal i obligatòria. Aquesta no rep cap argument i retorna un enter.
- 3. La funció **printf** rep un argument del tipus **char** *

```
#include <stdio.h>
/* This is a comment */
int main()
{
    printf("Hola món!\n");
    return 0;
}
```

```
# Compilem hola.c
gcc -o hola hola.c
# Executem hola
./hola
```


La funció printf es troba a la biblioteca estàndard de C, podem consultar man s3 printf per obtenir més informació. Aquesta funció permet mostrar text per pantalla. Els arguments que rep són una cadena de caràcters i els valors que volem mostrar. Els valors es substitueixen a la cadena de caràcters mitjançant el format %d per a enters, %f per a nombres en punt flotant, %c per a caràcters i %s per a cadenes de caràcters. Els caràcters \n indiquen un salt de línia

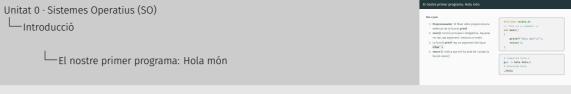
El nostre primer programa: Hola món

Pas a pas

- Preprocessador: El fitxer stdio proporciona la definició de la funció printf.
- 2. main(): Funció principal i obligatòria. Aquesta no rep cap argument i retorna un enter.
- 3. La funció **printf** rep un argument del tipus **char** *
- 4. **return 0**: Indica que tot ha anat bé i acaba la funció *main()*.

```
#include <stdio.h>
/* This is a comment */
int main()
{
    printf("Hola món!\n");
    return 0;
}
```

```
# Compilem hola.c
gcc -o hola hola.c
# Executem hola
./hola
```


La funció **printf** es troba a la biblioteca estàndard de C, podem consultar man s3 **printf** per obtenir més informació. Aquesta funció permet mostrar text per pantalla. Els arguments que rep són una cadena de caràcters i els valors que volem mostrar. Els valors es substitueixen a la cadena de caràcters mitjançant el format %d per a enters, %f per a nombres en punt flotant, %c per a caràcters i %s per a cadenes de caràcters. Els caràcters \n indiquen un salt de línia

El nostre primer programa amb llibreries externes

```
#include <math.h>
#include <stdio.h>
int main (void)
{
   double x = 2.0;
   double y = sqrt (x);
   printf ("La raiz cuadrada de %f es %f\n", x, y);
   return 0;
}
```

Fitxer: sources/arrel.c

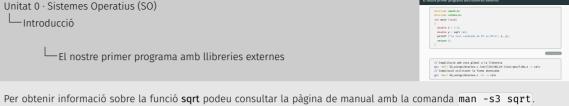
Per obtenir informació sobre la funció **sqrt** podeu consultar la pàgina de manual amb la comanda [man -s3 sqrt]. Aquesta funció es troba a la biblioteca matemàtica, per això cal enllaçar-la amb el programa. Per això s'utilitza l'opció -lm. Quan compilem un programa en C, el compilador pot incorporar certes funcions de la biblioteca estàndard de forma automàtica perquè són part de les especificacions del llenguatge (com printf, scanf, etc.). No obstant això, altres funcions, com les de la biblioteca matemàtica, no es troben dins d'aquest conjunt i, per tant, cal especificar manualment que volem enllacar-les amb el programa.

El nostre primer programa amb llibreries externes

```
#include <math.h>
#include <stdio.h>
int main (void)
{
   double x = 2.0;
   double y = sqrt (x);
   printf ("La raiz cuadrada de %f es %f\n", x, y);
   return 0;
}
```

· sources/arrel c

```
// Complilació amb ruta global a la llibreria
gcc -Wall SO_usingLibraries.c /usr/lib/x86_64-linux-gnu/libm.a -o calc
// Compilació utilitzant la forma abreujada
gcc -Wall SO_usingLibraries.c -lm -o calc
```


nostre primer programa amb Ilibreries externes

Per obtenir informació sobre la funció **sqrt** podeu consultar la pàgina de manual amb la comanda **man -s3 sqrt**.

Aquesta funció es troba a la biblioteca matemàtica, per això cal enllaçar-la amb el programa. Per això s'utilitza l'opció -lm. Quan compilem un programa en C, el compilador pot incorporar certes funcions de la biblioteca estàndard de forma automàtica perquè són part de les especificacions del llenguatge (com printf, scanf, etc.). No obstant això, altres funcions, com les de la biblioteca matemàtica, no es troben dins d'aquest conjunt i, per tant, cal especificar manualment que volem enllaçar-les amb el programa.

Activitat: Calculadora (I)

// calc.h

```
#ifndef CALC_H
#define CALC_H

double suma(
    double a,
    double b);

#ifndef CALC_H
```

```
// calc.c
#include "calc.h"

double suma(
    double a,
    double b)
    {
        return a + b;
    }

#include <stdio.h>
#include "calc.h"

double a = 2.0;
double b = 3.0;
suma(a, b);
return 0;
}
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

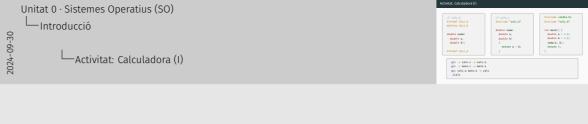
Introducció

Activitat: Calculadora (I)

Activitat: Calculadora (I)

```
// calc.h
                               // calc.c
                                                               #include <stdio.h>
#ifndef CALC H
                               #include "calc.h"
                                                               #include "calc.h"
#define CALC H
                               double suma(
                                                               int main() {
                                                                 double a = 2.0:
double suma(
                                 double a,
                                                                 double b = 3.0;
 double a,
                                 double b)
 double b):
                                                                 suma(a, b);
                                   return a + b:
                                                                 return 0;
#ifndef CALC H
```

```
gcc -c calc.c -o calc.o
gcc -c main.c -o main.o
gcc calc.o main.o -o calc
./calc
```


Activitat: Calculadora (II)

// calc.h

```
#ifndef CALC_H
#define CALC_H

double potencia(
    double a,
    double b);

#ifndef CALC_H
```

```
// calc.c
#include "calc.h"
#include <math.h>
double potencia(
   double a,
   double b)
{
   return pow(a, b);
```

```
#include <stdio.h>
#include "calc.h"
int main() {
 double a = 2.0;
 double b = 3.0;
 potencia(a, b);
 return 0;
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Introducció

Introducció

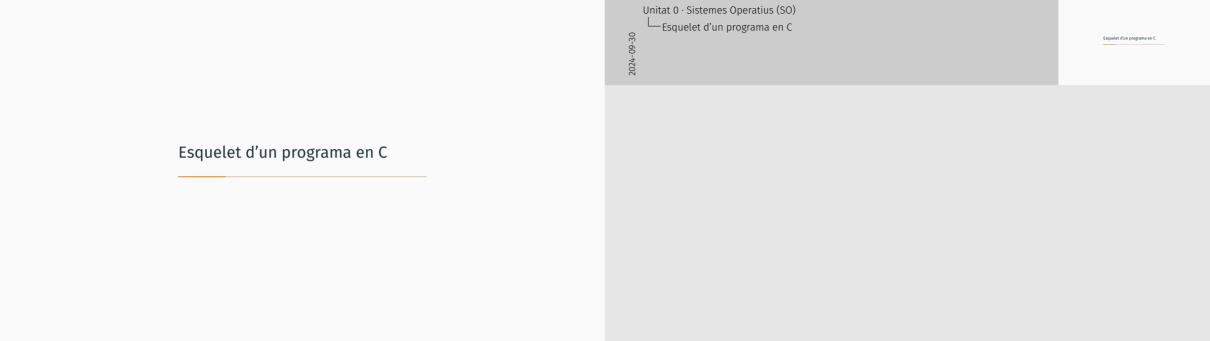
Activitat: Calculadora (II)
```

Activitat: Calculadora (II)

```
// calc.h
                               // calc.c
                                                               #include <stdio.h>
#ifndef CALC H
                               #include "calc.h"
                                                               #include "calc.h"
#define CALC H
                               #include <math.h>
                               double potencia(
                                                               int main() {
double potencia(
                                 double a,
                                                                 double a = 2.0:
                                                                 double b = 3.0;
 double a,
                                 double b)
 double b):
                                                                 potencia(a, b);
                                   return pow(a, b);
                                                                 return 0;
#ifndef CALC H
```

```
gcc -c calc.c -o calc.o
gcc -c main.c -o main.o
gcc calc.o main.o -o calc -lm
./calc
```


Els arguments d'entrada

La funció main() té dos arguments que tradicionalment s'anomenen argc (Longitud del vector d'argument) i argv (Matriu de punters de caràcters).

```
int
main(int argc, char *argv[])
{...}
```

argv = ["/path/to/a.out",
 "-o" "foo", "-vv"];

./a.out -o foo -vv

```
...
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

LEsquelet d'un programa en C

Les arguments d'entrada

Les arguments d'entrada

Les arguments d'entrada
```

Com ja hem vist la funció main() és la primera funció del vostre programa que s'executa quan comença a executarse. Aquesta funció crida a **_start()**, que normalment proporciona la biblioteca de temps d'execució *C*, enllaçat automàticament quan es compila el programa. La funció main() té dos arguments que tradicionalment s'anomenen argc (Longitud del vector d'argument) i argy (Matriu

de punters de caràcters) i retorna un nombre enter amb signe. La majoria dels entorns Unix esperen que els programes tornin 0 (zero) en cas d'èxit i -1 (negatiu) en cas de fallada.

Argv és una representació tokenitzada de la línia d'ordres que va invocar el vostre programa. Argv[0] mai està buit i

Argv és una representació tokenitzada de la línia d'ordres que va invocar el vostre programa. Argv[0] mai està buit i sempre conté la ruta completa a l'executable.

Els arguments d'entrada

La funció **main()** té dos arguments que tradicionalment s'anomenen **argc** (Longitud del vector d'argument) i **argv** (Matriu de punters de caràcters).

Retorna un enter

- · 0: En cas d'èxit.
- · -1 (negatiu) en cas de fallada.

```
int
main(int argc, char *argv[])
{...}
```

```
./a.out -o foo -vv
argv = [ "/path/to/a.out",
"-o" "foo", "-vv" ];
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Els arguments d'entrada

Els arguments d'entrada
```

Com ja hem vist la funció main() és la primera funció del vostre programa que s'executa quan comença a executarse. Aquesta funció crida a **_start()**, que normalment proporciona la biblioteca de temps d'execució *C*, enllaçat automàticament quan es compila el programa.

La funció main() té dos arguments que tradicionalment s'anomenen argc (Longitud del vector d'argument) i argv (Matriu de punters de caràcters) i retorna un nombre enter amb signe. La majoria dels entorns Unix esperen que els programes tornin 0 (zero) en cas d'èxit i -1 (negatiu) en cas de fallada.

Argv és una representació tokenitzada de la línia d'ordres que va invocar el vostre programa. Argv[0] mai està buit i sempre conté la ruta completa a l'executable.

Els arguments d'entrada

La funció **main()** té dos arguments que tradicionalment s'anomenen **argc** (Longitud del vector d'argument) i **argv** (Matriu de punters de caràcters).

Retorna un enter

- 0: En cas d'èxit.
- · -1 (negatiu) en cas de fallada.

Observeu

- · Argy és una representació tokenitzada.
- Argv[0] mai està buit i sempre conté la ruta completa a l'executable.

```
int
main(int argc, char *argv[])
{...}
```

```
./a.out -o foo -vv
argv = [ "/path/to/a.out",
"-o" "foo", "-vv" ];
```


Com ja hem vist la funció main() és la primera funció del vostre programa que s'executa quan comença a executarse. Aquesta funció crida a **_start()**, que normalment proporciona la biblioteca de temps d'execució C, enllaçat automàticament quan es compila el programa.

La funció main() té dos arguments que tradicionalment s'anomenen argc (Longitud del vector d'argument) i argv (Matriu de punters de caràcters) i retorna un nombre enter amb signe. La majoria dels entorns Unix esperen que els programes tornin 0 (zero) en cas d'èxit i -1 (negatiu) en cas de fallada.

Argv és una representació tokenitzada de la línia d'ordres que va invocar el vostre programa. Argv[0] mai està buit i sempre conté la ruta completa a l'executable.

Exemple: check_args.c

```
#include <stdio.h>
int
main(int argc, char **argv) {
 int i;
 for (i=0; i<argc; i++) {
   printf("%s\n", argv[i]);
 return 0:
```

 Aquest programa ens permet observa com es capturen els arguments.

```
gcc check_args.c -o check_args
./check_args a.out
./check_args *.c
./check_args $USER $PWD $SHELL
```

Unitate 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Exemple: check_args.c

Lexemple: check_args.c

Exemple: check_args.c

```
#include <stdio.h>
int
main(int argc, char **argv) {
 int i;
 for (i=0; i<argc; i++) {
   printf("%s\n", argv[i]);
 return 0:
```

- Aquest programa ens permet observa com es capturen els arguments.
- Ara executarem aquest programa amb els diferents tipus de shell que tenim instal·lades.

```
gcc check_args.c -o check_args
./check_args a.out
./check_args *.c
./check_args $USER $PWD $SHELL
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Exemple: check_args.c

Lexemple: check_args.c

Exemple: check_args.c

```
#include <stdio.h>
int
main(int argc, char **argv) {
 int i;
 for (i=0; i<argc; i++) {
   printf("%s\n", argv[i]);
 return 0:
```

- Aquest programa ens permet observa com es capturen els arguments.
- Ara executarem aquest programa amb els diferents tipus de shell que tenim instal·lades.
- · Per modificar la shell: chsh -s /bin/sh jordi.

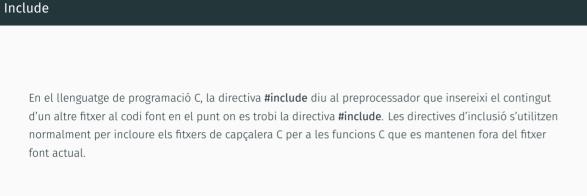
```
gcc check_args.c -o check_args
./check_args a.out
./check_args *.c
./check_args $USER $PWD $SHELL
```

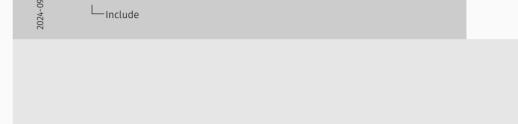
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Exemple: check_args.c

**New Impart on promotions on the Company of the Comp

d'un attre fituer al codi font en el punt on es trobi la directiva **Minclude**. Les directives d'inclusió s'utilitzen normalment per incloure els fituers de capcalera C per a les funcions C que es mantenen fora del fituer

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Include

font actual.

En el llenguatge de programació C, la directiva #include diu al preprocessador que insereixi el contingut d'un altre fitxer al codi font en el punt on es trobi la directiva #include. Les directives d'inclusió s'utilitzen normalment per incloure els fitxers de capçalera C per a les funcions C que es mantenen fora del fitxer

⇒ #include <header_file>: El preprocessador cercarà una ruta de directori predeterminada per localitzar el fitxer de capçalera. Normalment, els fitxers són: /usr/include.

-Esquelet d'un programa en C d'un altre fitxer al codi font en el punt on es trobi la directiva Winclade. Les directives d'inclusió s'utilitzer *include cheader file: Il preprocessador percarà una ruta de directori predeterminada per localitzar el fitser de capcalera. Normalment, els fitsers són: /unr/include. └─Include

En el llamoutria de constamació C la disertiva **Birelada** dis al conservamador con imposici al continue?

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Include

font actual.

el fitxer font

En el llenguatge de programació C, la directiva **#include** diu al preprocessador que insereixi el contingut d'un altre fitxer al codi font en el punt on es trobi la directiva **#include**. Les directives d'inclusió s'utilitzen normalment per incloure els fitxers de capçalera C per a les funcions C que es mantenen fora del fitxer

⇒ #include <header_file>: El preprocessador cercarà una ruta de directori predeterminada per

localitzar el fitxer de capçalera. Normalment, els fitxers són: /usr/include.

⇒ #include "header file": El preprocessador buscarà el fitxer de capçalera al mateix directori que

Esquelet d'un programa en C

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

for all the first cased from one of part on a while is devictive desirable. In the devices of finishes in classifies are consistent per recisions. The first time of capacities of the incidence (part on these time of the incidence (part on the incidence of the i

En el llanguatra de construmació C la disertiva **Biertoda** dis el construenzador que inservisi el continua

Include: Header més improtants

Header	Funcionalitat
stdio	Subministra entrada i sortida: funcions FILE, stdin, stdout, stderr i fprint().
stdlib	Subministra funcions d'utilitat: malloc(), calloc() i realloc().
unistd	Subministraments EXIT_FAILURE, EXIT_SUCCESS.
errno	Defineix la variable errno externa i tots els valors que pot prendre.
assert	Subministra funcions de diagnòstic.
time	Subministraments Funcions de data i hora.
math	Proporciona funcions de suport matemàtiques.
string	Proporciona funcions memcpy(), memset() i strlen().
getopt	Proporciona optarg, opterr i getopt() externs.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Include: Header més improtants

Unitation of the state of

La directiva **#define** permet la definició de macros dins del codi font. Aquestes definicions de macro permeten declarar valors constants per utilitzar-los en tot el codi. Les definicions de macro no són variables i el programa no les pot canviar. Utilitzeu aquesta sintaxi quan creeu constants que representen nombres, cadenes o expressions.

Esquelet d'un programa en C variables i al revolume no les not caraiar Utilitzas acuesta sintasi cuan como constante cua renzesenten nombres carlenas o avrovasions Define

permeten declarar valors constants per utilitzar-los en tot el codi. Les definicions de macro no són

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

La directiva **#define** permet la definició de macros dins del codi font. Aquestes definicions de macro permeten declarar valors constants per utilitzar-los en tot el codi. Les definicions de macro no són variables i el programa no les pot canviar. Utilitzeu aquesta sintaxi quan creeu constants que representen nombres, cadenes o expressions.

#definir el valor CNAME #definir CNAME (expressió) Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Define

oftes

La dissolve Malburg primer is defined all many date of an internal date of the Apparence defined on the mount
and dissolve Malburg primer is to defined all many dates of the definition of an incomcertainties of programme are long at containt. Difference appeals about dates from containting and
representation and contained and appeals about dates from containting are
represented in containing authority and appeals and appeals about dates from containting are
represented in containing and appeals and appeals and appeals and appeals are designed as a second as a second and appeals are designed as a second as a second

La directiva #define permet la definició de macros dins del codi font. Aquestes definicions de macro permeten declarar valors constants per utilitzar-los en tot el codi. Les definicions de macro no són variables i el programa no les pot canviar. Utilitzeu aquesta sintaxi quan creeu constants que representen nombres, cadenes o expressions.

```
#definir el valor CNAME
#definir CNAME (expressió)
```

#define DEFAULT_PROGNAME "myProgName"
#define BUFSIZE 4096

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

LEsquelet d'un programa en C

Define

Define

La directiva **#define** permet la definició de macros dins del codi font. Aquestes definicions de macro permeten declarar valors constants per utilitzar-los en tot el codi. Les definicions de macro no són variables i el programa no les pot canviar. Utilitzeu aquesta sintaxi quan creeu constants que representen nombres, cadenes o expressions.

#definir el valor CNAME #definir CNAME (expressió)

#define DEFAULT_PROGNAME "myProgName"
#define BUFSIZE 4096

Observacions

- L'expressió s'ha d'entregar entre parèntesis si conté operadors.
- NO poseu; al final de les sentències #define.
- Quan s'anomena un #define per distingir-lo dels noms de variables i funcions, utilitzeu majúscules.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

LEsquelet d'un programa en C

LESQUEDEN

Define

La destinate del Antonio del Antonio del Antonio del Antonio del Antonio Anton

External declarations

Una declaració externa porta aquest nom a l'espai de noms de la unitat de compilació actual (també conegut com *fitxer*) i permet al programa accedir a aquesta variable. La paraula clau **extern** amplia la visibilitat de la funció a tot el programa, la funció es pot utilitzar (anomenar) a qualsevol lloc de qualsevol dels fitxers de tot el programa, sempre que aquests fitxers continguin una declaració de la funció.

Esquelet d'un programa en C

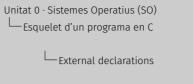
Tour description format parts agent sons à lorge de sons foi to solid de completion solid la comp

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

External declarations

Una declaració externa porta aquest nom a l'espai de noms de la unitat de compilació actual (també conegut com *fitxer*) i permet al programa accedir a aquesta variable. La paraula clau **extern** amplia la visibilitat de la funció a tot el programa, la funció es pot utilitzar (anomenar) a qualsevol lloc de qualsevol dels fitxers de tot el programa, sempre que aquests fitxers continguin una declaració de la funció.

```
extern int errno;
// errno s'utilitza com a canal de comunicació per la biblioteca
// C estàndard per comunicar el motiu de fallada d'una funció determinada.
```


Llibreria errno

La variable global **errno** és defineix a la biblioteca *errno.h*. Ens serveix per identificar la causa quan hi ha un error.

Aquest valor de variable només és rellevant quan la trucada retorna un error (normalment el codi
 -1).

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO) Esquelet d'un programa en C Llibreria errno

Llibreria errno

La variable global **errno** és defineix a la biblioteca *errno.h*. Ens serveix per identificar la causa quan hi ha un error.

- Aquest valor de variable només és rellevant quan la trucada retorna un error (normalment el codi
 1)
- · Per més informació: \$ man errno

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Llibreria errno

Llibreria errno

La variable global **errno** és defineix a la biblioteca *errno.h*. Ens serveix per identificar la causa quan hi ha un error.

- Aquest valor de variable només és rellevant quan la trucada retorna un error (normalment el codi
 -1).
- · Per més informació: \$ man errno
- Es pot veure un missatge d'error descriptiu identificat per erron utilitzant la funció perror de la biblioteca (stdio.h>). Funció: void perror(const char*); Aquesta funció primer mostra el missatge i després l'error. #include <stdio.h>.

txer: sources/errno example

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

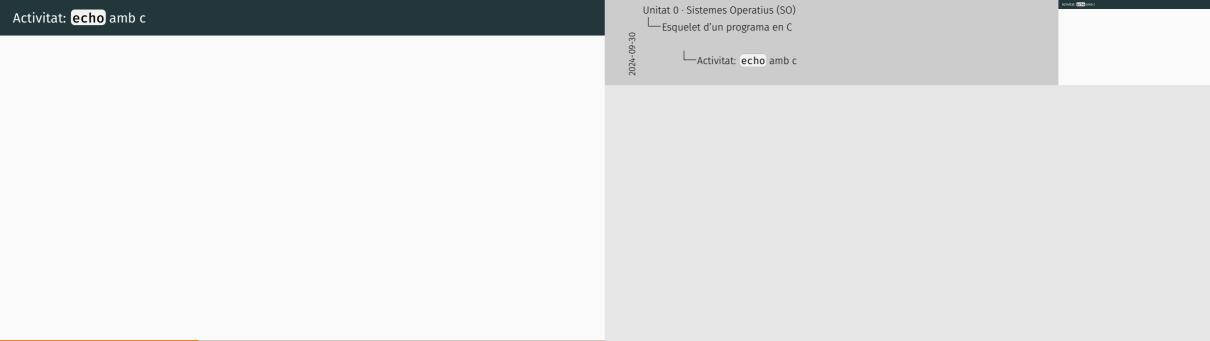
Esquelet d'un programa en C

Libraria errno

Libraria errno

Unitation : Sistemes Operatius (SO)

La settle diplace sen in debres, 1 to bisidisce sensor, to to senso per interferor to accomptant of a contract of a cont

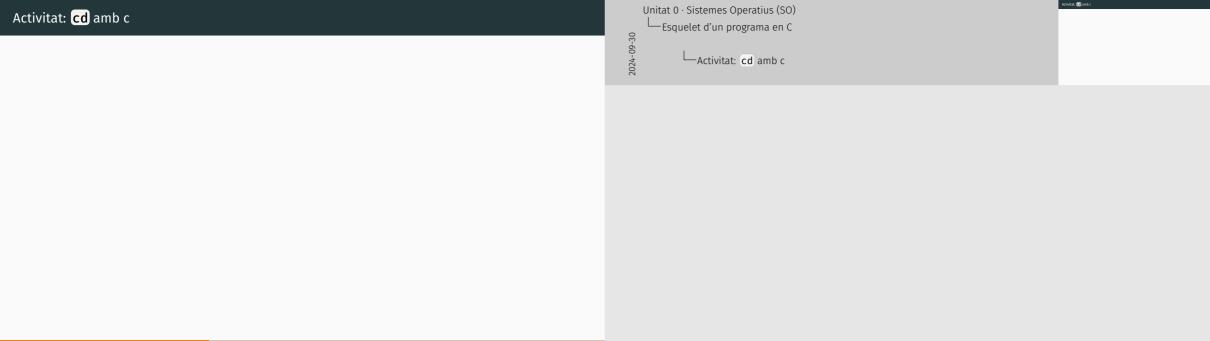
Activitat: **echo** amb c

```
#include <stdio.h>
int main(int argc, char *argv[]) {
 int i;
 if (argc < 2) {
   fprintf(stderr, "Usage: %s <string>\n", argv[0]);
    return -1;
 for (i = 1; i < argc; i++) {
   printf("%s ", argv[i]);
  printf("\n");
  return 0;
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Activitat: echo amb c

Activitat: cd amb c

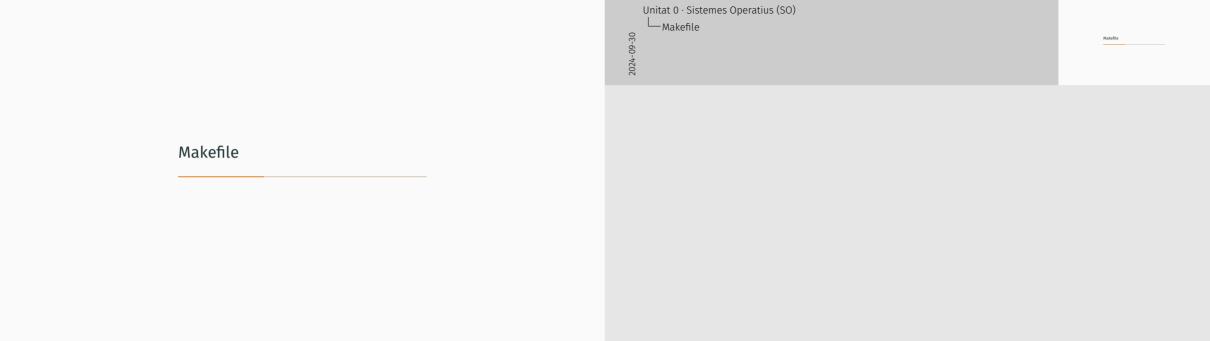
```
#include <stdio.h> // Per fprintf() i perror()
#include <unistd.h> // Per chdir()
int main(int argc, char *argv[]) {
   if (argc < 2) {
       fprintf(stderr, "Usage: %s <directory>\n", argv[0]);
       return 1;
   if (chdir(argv[1]) == -1) {
       perror("chdir");
       return 1;
    return 0:
```

.....

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquelet d'un programa en C

Activitat: cd amb c

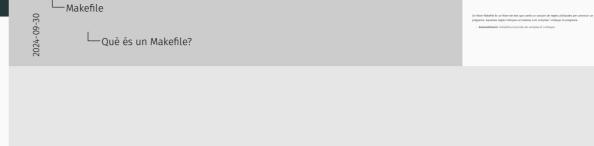

Un fitxer Makefile és un fitxer de text que conté un conjunt de regles utilitzades per construir un programa. Aquestes regles indiquen al sistema com compilar i enllaçar el programa.

· Automatització: Simplifica el procés de compilació i enllaçat.

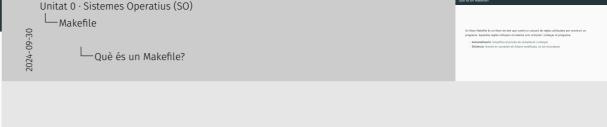
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Què és un Makefile?

Un fitxer Makefile és un fitxer de text que conté un conjunt de regles utilitzades per construir un programa. Aquestes regles indiquen al sistema com compilar i enllaçar el programa.

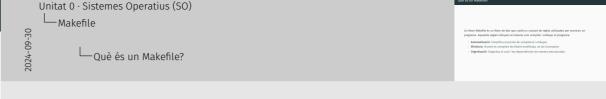
- · Automatització: Simplifica el procés de compilació i enllaçat.
- Eficiència: Només es compilen els fitxers modificats, no tot el projecte.

Què és un Makefile?

Un fitxer Makefile és un fitxer de text que conté un conjunt de regles utilitzades per construir un programa. Aquestes regles indiquen al sistema com compilar i enllaçar el programa.

- · Automatització: Simplifica el procés de compilació i enllaçat.
- Eficiència: Només es compilen els fitxers modificats, no tot el projecte.
- · Organització: Organitza el codi i les dependències de manera estructurada.

Organització del Makefile

target: dependencies command

·

• target: Nom de l'objectiu (executable o fitxer objecte).

└─Makefile └─Organització del Makefile

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Target dependencies
commed

- tagget force de l'objecto desendable e force algorità.

Organització del Makefile

target: dependencies

• target: Nom de l'objectiu (executable o fitxer objecte).

·

dependencies: Fitxers necessaris per a generar l'objectiu.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Makefile

Organització del Makefile

Organització del Makefile

Organització del Makefile

target: dependencies

- · target: Nom de l'objectiu (executable o fitxer objecte).
- · dependencies: Fitxers necessaris per a generar l'objectiu.
- command: Comandaments per a compilar o generar l'objectiu.

·

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

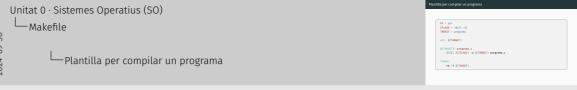
Makefile

Large: Against Sistemes Operatius

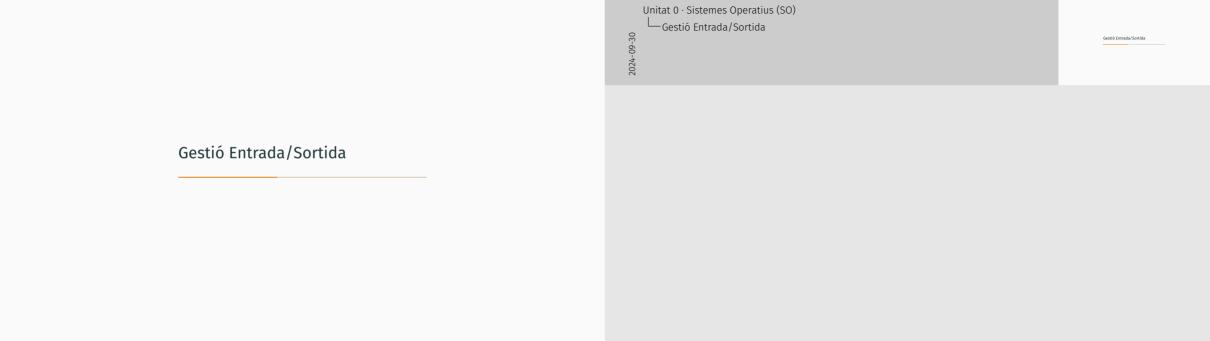
Large: Against Sistemes Operation Sistemes Ope

Plantilla per compilar un programa

```
CC = gcc
CFLAGS = -Wall -02
TARGET = programa
all: $(TARGET)
$(TARGET): programa.c
   $(CC) $(CFLAGS) -o $(TARGET) programa.c
clean:
   rm -f $(TARGET)
```


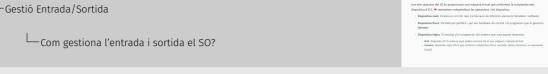
La opció -02 és un nivell d'optimització per al compilador. Indica al compilador que optimitzi el codi generat per a un millor rendiment. Inclou un conjunt d'optimitzacions per millorar la velocitat i la grandària del codi. Tenim diferents nivells d'optimització, per exemple -00, -01, -02, -03, -05, -0g, -0fast.

Com gestiona l'entrada i sortida el SO?

Uns dels objectius del SO és proporcionar una màquina virtual que uniformitzi la complexitat dels dispositius d'E/S. ⇒ necessitem independitzar les operacions i els dispositius.

- · Dispositius reals: Existeix en el món real. Combinació de diferents elements harwdare i software.
- Dispositius físics: Formats pel perifèric i pel seu hardware de control i el programari que el gestiona (drivers).
- Dispositius lògics: El resultat d'un programari del sistema que crea aquest dispositiu.
 - Null: Dispositiu d'E/S sobre el qual podem escriure tot el que vulguem i sempre és buit.
 - Finestra: Dispositiu lògic d'E/S que combina 4 dispositius físics: pantalla, teclat, memòria i un apuntador (ratolí).

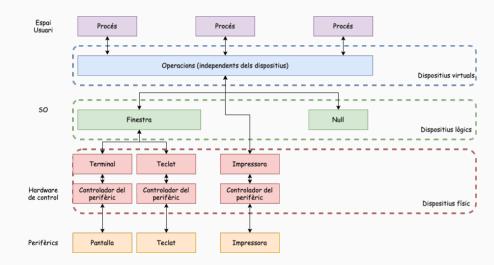

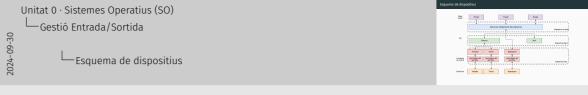
om gestiona l'entrada i sortida el SO?

L'espai lògic és una agrupació d'informació emmagatzemada a la memòria física utilitzant la memòria virtual. Per tant, l'espai lògic d'un procés es pot veure com un dispositiu entrada/sortida. Us podeu imaginar aquest espai lògic com un fitxer

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Esquema de dispositius

Dispositius virtuals

Un **dispositiu virtual** és un dispositiu que a priori no està associat a cap **dispositiu real**. En temps d'execució el sistema operatiu associarà el dispositiu virtual amb el dispositiu real.

• Associació implícita: El sistema i el procés que ha iniciat l'execució són els encarregats de fer l'associació. Els dispositius virtuals associats de manera implícita són els dispositius estàndard, en el cas d'Unix tenim entrada estàndard (stdin), sortida estàndard(stdout) i sortida estàndard d'errors (stderr).

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Dispositius virtuals

Un **dispositiu virtual** és un dispositiu que a priori no està associat a cap **dispositiu real**. *En temps* d'execució el sistema operatiu associarà el dispositiu virtual amb el dispositiu real.

- Associació implícita: El sistema i el procés que ha iniciat l'execució són els encarregats de fer l'associació. Els dispositius virtuals associats de manera implícita són els dispositius estàndard, en el cas d'Unix tenim entrada estàndard (stdin), sortida estàndard(stdout) i sortida estàndard d'errors (stderr).
- Associació explícita: Aquesta associació es dona entre un dispositiu virtual i un dispositiu real pel
 mateix programa durant l'execució. Per efectuar-la el programa necessita realitzar una operació
 específica que donat un dispositiu real generi un dispositiu virtual associat. A partir d'aquest
 moment el programa realitzarà les operacions d'E/S del dispositiu mitjançant el dispositiu virtual.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Gestió Entrada/Sortida

hadian in figurita to con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a parir o col a secula a configurita con a configuratio con a parir o col a secula a configurita con a configurita configuration con a configuration con a configurita configuration configuration con a configuration confi

El processos utilitzen els descriptors de fitxers per accedir als dispositius un cop ja han estat oberts per llegir i escriure informació.

Operacions

Operacions

· llegir(dispositiu.buffer de lectura.posició)

- fitxers assignats de forma implícita:

 0: Entrada estàndard (stdin)
 - 1: Sortida estàndard(stdout)
 - · 2: Sortida estàndard d'errors (stderr)

Als sistemes UNIX tenim 3 descriptors de

Operacions E/S

Fixeu-vos que el fet d'utilitzar dispositius virtuals no soluciona el problema de la independència si el sistema operatiu únicament utilitza els dispositius virtuals i aquests han de conèixer les peculiaritats dels dispositius reals per poder operar-hi. Per tant, necessitem una nova capa per damunt dels drivers que uniformitzi les operacions.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

-Gestió Entrada/Sortida

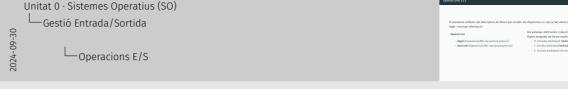
El processos utilitzen els descriptors de fitxers per accedir als dispositius un cop ja han estat oberts per llegir i escriure informació.

Operacions

- Harin/dianacitiv buffer de la stura
- llegir(dispositiu,buffer de lectura,posició)
 escriure(dispositiu,buffer escriptura,posició)

Als sistemes UNIX tenim 3 descriptors de fitxers assignats de forma implícita:

- · 0: Entrada estàndard (stdin)
- 1: Sortida estàndard(stdout)
- · 2: Sortida estàndard d'errors (stderr)

Fixeu-vos que el fet d'utilitzar dispositius virtuals no soluciona el problema de la independència si el sistema operatiu únicament utilitza els dispositius virtuals i aquests han de conèixer les peculiaritats dels dispositius reals per poder operar-hi. Per tant, necessitem una nova capa per damunt dels drivers que uniformitzi les operacions.

El processos utilitzen els descriptors de fitxers per accedir als dispositius un cop ja han estat oberts per llegir i escriure informació.

Operacions

- · llegir(dispositiu,buffer de lectura,posició) escriure(dispositiu,buffer escriptura,posició)
- obrir(dispositiu, operació)

- Als sistemes UNIX tenim 3 descriptors de fitxers assignats de forma implícita:
- 0: Entrada estàndard (stdin)
- 2: Sortida estàndard d'errors (**stderr**)
- 1: Sortida estàndard(stdout)

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO) -Gestió Entrada/Sortida Operacions E/S

Fixeu-vos que el fet d'utilitzar dispositius virtuals no soluciona el problema de la independència si el sistema operatiu únicament utilitza els dispositius virtuals i aquests han de conèixer les peculiaritats dels dispositius reals per poder operar-hi. Per tant, necessitem una nova capa per damunt dels drivers que uniformitzi les operacions.

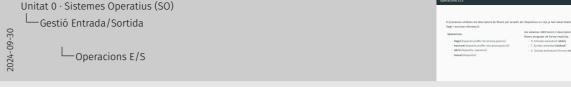
El processos utilitzen els descriptors de fitxers per accedir als dispositius un cop ja han estat oberts per llegir i escriure informació.

Operacions

- · llegir(dispositiu,buffer de lectura,posició) escriure(dispositiu,buffer escriptura,posició)
- obrir(dispositiu, operació)
- tancar(dispositiu)

- Als sistemes UNIX tenim 3 descriptors de fitxers assignats de forma implícita:
 - 0: Entrada estàndard (**stdin**)
 - 1: Sortida estàndard(stdout)

 - 2: Sortida estàndard d'errors (**stderr**)

Fixeu-vos que el fet d'utilitzar dispositius virtuals no soluciona el problema de la independència si el sistema operatiu únicament utilitza els dispositius virtuals i aquests han de conèixer les peculiaritats dels dispositius reals per poder operar-hi. Per tant, necessitem una nova capa per damunt dels drivers que uniformitzi les operacions.

El processos utilitzen els descriptors de fitxers per accedir als dispositius un cop ja han estat oberts per llegir i escriure informació.

Operacions

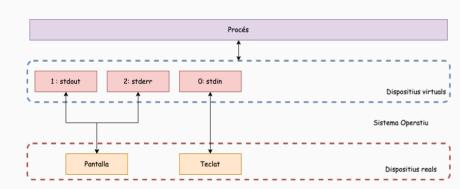
- · llegir(dispositiu,buffer de lectura,posició)
- escriure(dispositiu,buffer escriptura,posició) obrir(dispositiu, operació)
- tancar(dispositiu) posicionar(dispositiu, posició)

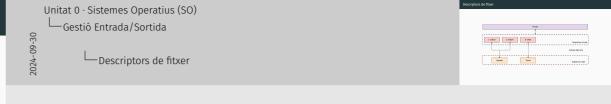
- Als sistemes UNIX tenim 3 descriptors de fitxers assignats de forma implícita:
 - 0: Entrada estàndard (**stdin**)
- 2: Sortida estàndard d'errors (**stderr**)
- 1: Sortida estàndard(stdout)

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO) -Gestió Entrada/Sortida shriefdiannitia emanciá) Operacions E/S posicionar(dispositiu, posició)

Fixeu-vos que el fet d'utilitzar dispositius virtuals no soluciona el problema de la independència si el sistema operatiu únicament utilitza els dispositius virtuals i aquests han de conèixer les peculiaritats dels dispositius reals per poder operar-hi. Per tant, necessitem una nova capa per damunt dels drivers que uniformitzi les operacions.

Descriptors de fitxer

de bytes.

Observacions sobre fitxers

· Un fitxer és una següència contigua

Valor Significat Defecte stdin (teclat) stdout (pantalla) SI stderr (pantalla) SI disponibles pels usuaris NO

• fcntl(): controla els atributs d'un fitxer.

• open(): obre fitxers per llegir i/o escriure o per crear-los. · creat(): crea un fitxer buit. · read(): llegeix informació d'un fitxer. · write(): escriu informació en un fitxer. · lseek(): aneu a un byte específic del fitxer. · unlink(): elimina un fitxer.

└─ Fitxers

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

-Gestió Entrada/Sortida

· unlink(): elimina un fitzer. · fcett0 : controla els atributs d'un fitsa

1 stdout (pantalla) 3 N disposibles nels usuaris NO

Observacions sobre fitzers

Observacions sobre fitxers

- · Un fitxer és una següència contigua de bytes.
- · El sistema operatiu no imposa cap format específic.

Valor Significat Defecte stdin (teclat) stdout (pantalla) SI stderr (pantalla) SI disponibles pels usuaris NO

• open(): obre fitxers per llegir i/o escriure o per crear-los. · creat(): crea un fitxer buit. · read(): llegeix informació d'un fitxer. · write(): escriu informació en un fitxer.

• fcntl(): controla els atributs d'un fitxer.

· unlink(): elimina un fitxer.

· lseek(): aneu a un byte específic del fitxer.

-Gestió Entrada/Sortida - Fitxers

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

3 N disposibles nels usuaris NO

Observacions sobre fitzers

de bytes.

Observacions sobre fitxers

- · Un fitxer és una següència contigua de bytes.
- · El sistema operatiu no imposa cap format específic.
- · Cada byte es pot adreçar individualment.

stdout (pantalla) SI stderr (pantalla) SI disponibles pels usuaris NO

Defecte

• open(): obre fitxers per llegir i/o escriure o per crear-los. · creat(): crea un fitxer buit. · read(): llegeix informació d'un fitxer.

Significat

stdin (teclat)

Valor

- · write(): escriu informació en un fitxer. · lseek(): aneu a un byte específic del fitxer.

• fcntl(): controla els atributs d'un fitxer.

· unlink(): elimina un fitxer.

- Fitxers

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

-Gestió Entrada/Sortida

madi): Besteix informació d'un fituar

Observacions sobre fitzers

de bytes.

unlink(): elimina un fitzer. · fcett0 : controla els atributs d'un fitsa

3 N disposibles nels usuaris NO

Observacions sobre fitxers

- · Un fitxer és una següència contigua de bytes.
- · El sistema operatiu no imposa cap format específic.
- · Cada byte es pot adreçar individualment.
- · Un descriptor de fitxer és un nombre enter positiu específic que identifica els seus fixers oberts.

- Significat Defecte Valor stdin (teclat) stdout (pantalla) SI stderr (pantalla) SI disponibles pels usuaris NO
- open(): obre fitxers per llegir i/o escriure o per crear-los. · creat(): crea un fitxer buit.

• fcntl(): controla els atributs d'un fitxer.

- · read(): llegeix informació d'un fitxer.
- · write(): escriu informació en un fitxer.
- · lseek(): aneu a un byte específic del fitxer.
- · unlink(): elimina un fitxer.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

-Gestió Entrada/Sortida

- Fitxers

Observacions sobre fitzers

3 N disposibles nels usuaris NO

Observacions sobre fitxers

- · Un fitxer és una següència contigua de bytes.
- · El sistema operatiu no imposa cap format específic.
- · Cada byte es pot adreçar
- individualment.
- · Un descriptor de fitxer és un nombre enter positiu específic que identifica
- els seus fixers oberts. · Tots els fitxers oberts per una aplicació es tanquen automàticament quan el procés acaba.

Significat Defecte Valor stdin (teclat) stdout (pantalla) SI stderr (pantalla) SI disponibles pels usuaris NO

· creat(): crea un fitxer buit.

· unlink(): elimina un fitxer.

· read(): llegeix informació d'un fitxer.

· write(): escriu informació en un fitxer.

• fcntl(): controla els atributs d'un fitxer.

· lseek(): aneu a un byte específic del fitxer.

• open(): obre fitxers per llegir i/o escriure o per crear-los.

- Fitxers

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

-Gestió Entrada/Sortida

3 N disposibles nels usuaris NO

Observacions sobre fitzers

Obrint fitxers

Per crear o obrir un fitxer fem anar les crides a sistema *open()* i *creat()*. Aquestes retornen la seva descripció, o retornen -1 si hi ha hagut algun error.

```
#include < sys/types.h>
#include < sys/stat.h>
#include < fcntl.h>

int open ( const char *path,
   int flags [, mode_t mode ]);
int creat (const char *path,
   mode_t mode);
```

- path: cadena amb el camí relatiu o absolut al fitxer.
- flags: mètode d'obertura de fitxer:
 - · O RDONLY només lectura.
 - · O_WRONLY només escriptura.
 - · O_RDWR lectura i escriptura.
 - O_CREAT crea el fitxer si no existeix.
 - O_TRUNC si existeix, l'obre i es trunca a 0 bytes.
 - · O APPEND escriu al final del fitxer.
- mode: especifica els permisos si es crea un fitxer nou (0644: -rw-r-r-)

Podeu consultar la pàgina de manual de les crides a sistema per obtenir més informació:

```
· man -s2 fcntl
```

- · man -s2 stat
- · man -s2 open
- · man creat

Tancant fitxers

Per tancar un fitxer utilitzarem *close()*. Aquesta crida a sistema desassocia el fitxer del procés. Retorna 0 si tot funciona correctament, en ca d'error -1.

#include <unistd.h>
int close(int fd);

• fd: Descriptor de fitxer que volem tancar.

Visualitzant els descriptors de fitxers (I)

```
int main() {
 int fd1, fd2, fd3;
 FILE *f;
 printf("STDIN_FILENO: %d\n", STDIN_FILENO);
 printf("stdout: %d\n", fileno(stdout));
 printf("STDERR_FILENO: %d\n", STDERR_FILENO);
 printf("\nOpening /dev/zero...\n");
 if ((fd1 = open("/dev/zero", O RDONLY)) < 0) {</pre>
  fprintf(stderr, "Unable to open /dev/zero: %s\n", strerror(errno));
  else {
  printf("fd1: %d\n", fd1);
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Gestió Entrada/Sortida

Visualitzant els descriptors de fitxers (I)

Visualitzant els descriptors de fitxers (I)

Visualitzant els descriptors de fitxers (II) printf("\nOpening /dev/zero a second time...\n"); if ((fd2 = open("/dev/zero", O RDONLY)) < 0) {</pre> fprintf(stderr. "Unable to open /dev/zero: %s\n". strerror(errno)): exit(EXIT FAILURE);

printf("\nNow closing fd1, but keeping fd2 open..\n");

printf("\nOpening /dev/zero a third time...\n"); if ((fd3 = open("/dev/zero", O RDONLY)) < 0) {</pre>

printf("fd2: %d\n", fd2);

(void)close(fd1);

exit(EXIT FAILURE);

printf("fd3: %d\n", fd3):

```
fprintf(stderr. "Unable to open /dev/zero: %s\n". strerror(errno));
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)
                                                                                                                                                                                          1f ((fd2 = cosm("(day/page" 0.900MV)) < 0) /
      -Gestió Entrada/Sortida
                                                                                                                                                                                           forintf(stderr, "Unable to open /dev/zero; %s\n", strerror(erros)
                 └─Visualitzant els descriptors de fitxers (II)
                                                                                                                                                                                          seignt(Chalassian Man/sers a third time | hells
                                                                                                                                                                                          if ((fd) = open("/dev/zero", 0 800MLY)) < 0) {
                                                                                                                                                                                           fprintf(stderr, "Unable to open /dev/zero: Na\n", strerror(errno));
                                                                                                                                                                                           exit(EXIT FAILURE):
                                                                                                                                                                                           printf(160) NO.01 643):
```

risualitzant els descriptors de fitxers (II)

Visualitzant els descriptors de fitxers (III)

```
printf("\nNow closing fd2 and fd3.\n");
(void)close(fd2);
(void)close(fd3);
printf("Now opening /dev/zero as a stream.\n");
if ((f = fopen("/dev/zero", "r")) == NULL) {
fprintf(stderr, "Unable to open /dev/zero: %s\n", strerror(errno));
exit(EXIT_FAILURE);
printf("f: %d\n", fileno(f));
(void)fclose(f);
return EXIT SUCCESS;
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Gestió Entrada/Sortida

Fister (Sold (Sold
```

Llegint fitxers (I)

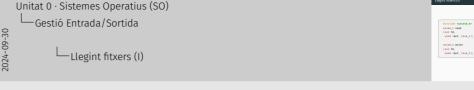
#include <unistd.h> ssize_t read (int fd, void *buf, size_t); ssize_t write (int fd, void *buf, size_t);

....

Annotacions

⇒ Intenta llegir/escriure fins a **nbytes** bytes del fitxer especificat per **fd** i emmagatzemar-los a l'àrea de memòria que comenca a **buf**. Paràmetres:

- fd: descriptor del fitxer que es llegirà/escriurà.
- **nbytes**: nombre de bytes a llegir/escriure.
- buf: apunta a la memòria intermèdia on es desarà la informació de lectura/escriptura. Retorna:
 - Si té èxit, retorna el nombre de bytes de lectura/escriptura (0 significa final del fitxer).
 - Si hi ha error, retorna -1 i especifica el motiu en errno.

Annotacions

Annotacions

intenta lle
errmagatzena

nh Intenta llegir/escriure firm a nbytes bytes del fitzer especificat per fid

dd: descriptor del fitxer que en llegirà/escriunà.
 nbytes: nombre de bytes a llegir/escriune.

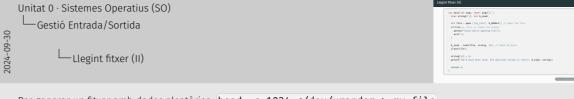
 bef : apunta a la memòria intermèdia on es desanà la in lectura/escriptura. Retorna:
 Si si èxis, estorna el nombre de bytes de lectura/escripti final del fisser).

final del fitser).

Si hi ha error retorna «l i especifica el motiu en **ermo**.

Llegint fitxer (II)

```
int main(int argc, char* argv[]) {
  char string[11]; int b read;
  int file = open ("my file", O_RDONLY); // Open the file
  if(file == -1) { // Check for errors
   perror("Error while opening file");
    exit(1);
  b_read = read(file, string, 10); // Read 10 bytes
  close(file);
  string[10] = 0;
  printf("%d B have been read. The obtained string is: %s\n", b_read, string);
  return 0;
```


Per generar un fitxer amb dades aleatòries: head -c 1024 </dev/urandom > my_file.

Escrivint fitxers

```
int main(int argc, char* argv[]) {
  const char* string = "\nWinter is coming\n\n";
  int file = open("new file", O CREAT|O WRONLY, 0644);
  if(file == -1) {
   perror("Error when opening file");
    exit(1);
  write(file, string, strlen(string));
  close(file);
  exit(0);
```

ker: sources/escriure fitxer

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Gestió Entrada/Sortida

Escrivint fitxers

Gestió Entrada/Sortida

Gestió Entrada/Sortida

Gestió Entrada/Sortida

Figure (The square configuration of the square

Llegint/Escrivint en llocs específics

#include < sys/types.h>
#include < unistd.h>

off_t lseek(int fd,
 off_t offset,
 int whence)

Paràmetres (lseek)

- fd: descriptor de fitxer.
- offset: desplaçament relatiu del punter en bytes.
 - · whence: directiva de desplaçament:
 - SEEK_SET: el punter es col·loca offset bytes.
 - SEEK_CUR: el punter es mou offset bytes des de la seva posició actual.
 - SEEK_END: el punter es mou offset bytes des del final del fitxer.

Retorna (lseek)

- Si té èxit, retorna la posició absoluta del punter (en
- bytes).

 Si hi ha error, retorna -1 i especifica el motiu en errno.

Gestió Entrada/Sortida

Llegint/Escrivint en llocs específics

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Llegint fitxers en llocs específics

```
int main(int argc, char* argv[]) {
  char string[11];
  int b_read;
  int file = open ("my file", O_RDONLY);
  lseek(file, 46, SEEK_SET);
  b_read = read(file, string, 10); // Read 10 bytes
  close(file);
  string[10] = 0;
  printf("%d B have been read. The obtained string is: %s\n",
  b_read, string);
  return 0;
```

itxer: sources/llegir_fitxer2

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Gestió Entrada/Sortida

Llegint fitxers en llocs específics

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

We describe the second of the second

Escrivint en llocs específics

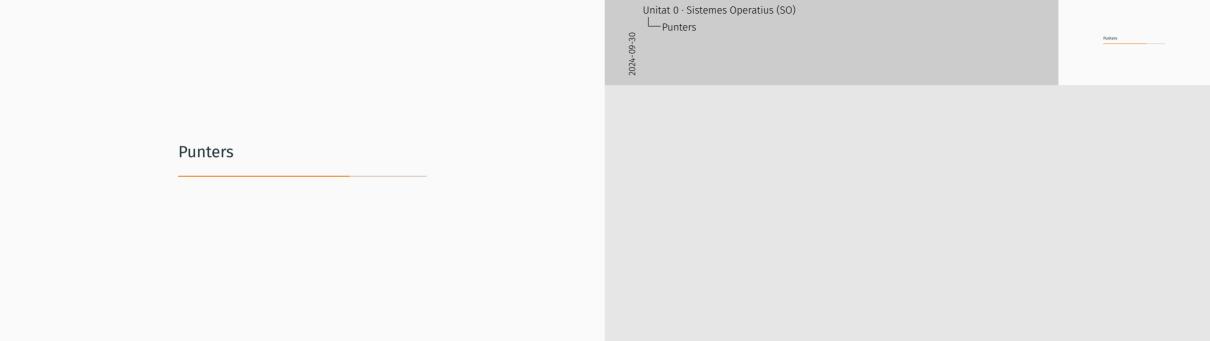
```
char buf1[] = "abcdefghij";
 char buf2[] = "ABCDEFGHIJ";
 int main() {
  int fd;
   if((fd = creat("new_file2", 0644)) < 0) {</pre>
    perror("new file2"); exit(-1);
  if(lseek(fd, 4, SEEK_SET) == -1) perror("lseek"); // offset == 4
   if(write(fd, buf2, 10) != 10)
                        perror("buf2");  // offset == 14
  return 0;
·
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Gestió Entrada/Sortida

Escrivint en llocs específics

The structure of the structure of

Què són els punters?

Concepte

- Totes les dades (variables, constants,...)
 s'emmagatzemen des d'una determinada adreça de memòria i utilitzant tants bytes
- com sigui necessari.
 Un punter és una variable guardada en una adreça de mèmoria que conté un altra adreça de memòria.

El valor que retorna l'operador & depèn de la posició del seu operand i, per tant, no està sota el control del programador.

Operadors

- &: Retorna l'adreça de l'apuntador. Per exemple 8x ens dóna l'adreça de la variable x.
- * Retorn el valor de la variable situada a l'adreça especificada pel seu operand (dereferencing).

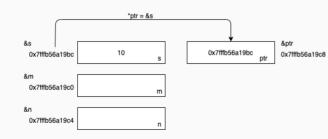
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

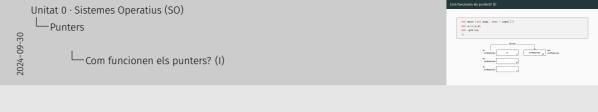
Punters

Appearance of the contemporary of the con

Com funcionen els punters? (I)

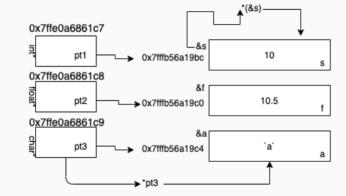
```
int main (int argc, char * argv[]){
  int s=10,n,m;
  int *ptr=&s;
};
```


Com funcionen els punters? (II)

```
int
main (int argc,
char * argv[]){
int s=10;
float f=10.5;
char a='a';
int *pt1 = &s;
float *pt2 = \delta f;
char *pt3= ∂a;
```


Fitxer: sources/punters_diapos.c

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Punters

Com funcionen els punters? (II)

| Comment | Comm

Operacions amb punters

• Assignació (=): Assigna una adreça a un punter.

```
int n = 2;
int *ptr1 = NULL;
ptr1 = &n;
(*ptr1)++ //Modifiquem el valor de la variable a la que apunta
ptr1++ //Modifiquem l'adreça de memòria on apunta
```

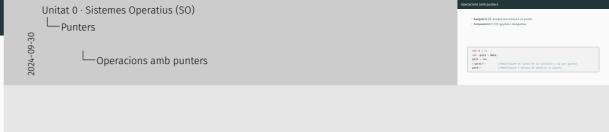
```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)
                                                                                                                              · Assignació (+): Assigna una adreça a un punter
  Punters
                                                                                                                             int n = 2:
           Operacions amb punters
```

Operacions amb punters

- · Assignació (=): Assigna una adreça a un punter.
- · Comparació (==, !=): Igualtat o desigualtat.

```
int n = 2;
int *ptr1 = NULL;
ptr1 = &n;
(*ptr1)++ //Modifiquem el valor de la variable a la que apunta
ptr1++ //Modifiquem l'adreça de memòria on apunta
```

`......

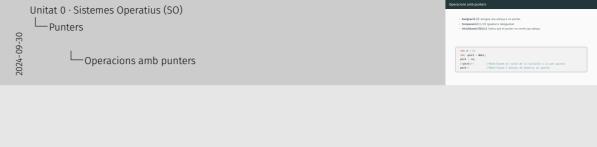

Operacions amb punters

- · Assignació (=): Assigna una adreça a un punter.
- · Comparació (==, !=): Igualtat o desigualtat.
- · Inicialització (NULL): Indica que el punter no conté cap adreça.

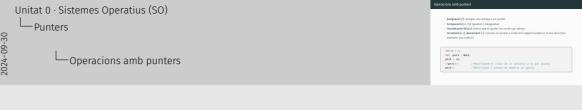
```
int n = 2;
int *ptr1 = NULL;
ptr1 = &n;
(*ptr1)++ //Modifiquem el valor de la variable a la que apunta
ptr1++ //Modifiquem l'adreça de memòria on apunta
```

\$......

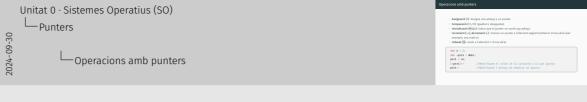
Operacions amb punters

- · Assignació (=): Assigna una adreça a un punter.
- · Comparació (==, !=): Igualtat o desigualtat.
- · Inicialització (NULL): Indica que el punter no conté cap adreça.
- Increment (++), decrement (-): Canviar un punter a l'element següent/anterior d'una sèrie (per exemple, una matriu).

Operacions amb punters

- · Assignació (=): Assigna una adreça a un punter.
- · Comparació (==, !=): Igualtat o desigualtat.
- · Inicialització (NULL): Indica que el punter no conté cap adreça.
- Increment (++), decrement (-): Canviar un punter a l'element següent/anterior d'una sèrie (per exemple, una matriu).
- · Indexat ([]): accés a l'element n d'una sèrie.

Pas de paràmetres (valor) #include <stdio.h>

```
int sumar_per_valor(int a, int b) {
   a = a + b:
   return a;
int main() {
   int x = 5; int y = 3;
   printf("Abans de la crida per valor: x = %d, y = %d n", x, y);
   int resultat = sumar per valor(x, y);
   printf("Després de la crida per valor: x = %d, y = %d n", x, y);
   printf("Resultat de la suma: %d\n", resultat);
   return 0:
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Punters

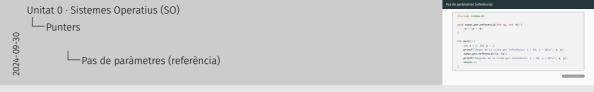
Pas de paràmetres (valor)

Pas de paràmetres (valor)
```

Pas de paràmetres (referència)

```
#include <stdio.h>
void sumar_per_referencia(int *a, int *b) {
   *a = *a + *b;
int main() {
   int x = 5; int y = 3;
   printf("Abans de la crida per referència: x = %d, y = %d n", x, y);
   sumar_per_referencia(&x, &y);
   printf("Després de la crida per referència: x = %d, y = %d n", x, y);
   return 0;
```

i.....

Exemple: Ordenació d'un array

```
void ordenar(int n, int* ptr)
    int i, j, t;
    for (i = 0; i < n; i++) {
      for (j = i + 1; j < n; j++) {
         if (*(ptr + j) < *(ptr + i)) {
            t = *(ptr + i);
            *(ptr + i) = *(ptr + j);
            *(ptr + j) = t;
```

```
with ordered the array \begin{cases} & \text{with array}(x) \in A_{k} \text{ into } A_{k}(x) \\ & \text{ into } \{A_{k}, A_{k}, A_{k}(x)\} \in A_{k} \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k} \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x)\} \\ & \text{ if } \{A_{k}(x)\} \in A_{k}(x) \text{ into } \{A_{k}(x)\} \text{ into } \{
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Exemple: Ordenació d'un array

Punters

Què és la Stack?

És una estructura LIFO (Last-In,First-Out). La pila és una regió especial de memòria i la gestiona automàticament la CPU, de manera que no cal assignar ni desassignar memòria. La memòria de pila es divideix en trames successives on cada vegada que es crida una funció, s'assigna una nova trama de pila.

Característiques de la Stack

- · Ordre següencial: Les variables s'empilen i desempilen en ordre següencial.
- · Gestió automàtica: No cal que el programador assigni o alliberi memòria manualment.
- Limitació de mida: La pila és limitada, i si es supera el seu límit, es produeix un desbordament de pila.
- Variables locals: Les variables de la pila només existeixen mentre la funció està en execució.
- Eficient: L'accés a la memòria de la pila és molt ràpid, ja que segueix un ordre següencial i clar.

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Punters

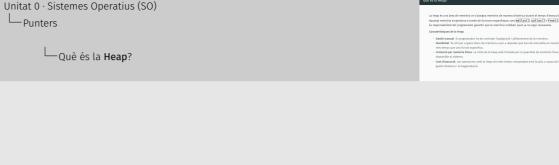
As non-account to CRI, to plan to compare on account to CRI, and the compare on account to the part of account on the control of the part of account to CRI, and the compare on account to the part of account

Què és la Heap?

La heap és una àrea de memòria on s'assigna memòria de manera dinàmica durant el temps d'execució. Aquesta memòria es gestiona a través de funcions específiques com malloc(), calloc() i free(), i és responsabilitat del programador garantir que la memòria s'alliberi quan ja no sigui necessària.

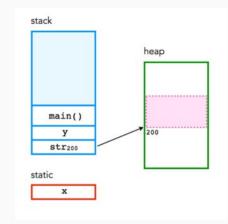
Característiques de la Heap

- · Gestió manual: El programador ha de controlar l'assignació i alliberament de la memòria.
- Flexibilitat: És útil per a grans blocs de memòria o per a objectes que han de romandre en memòria més temps que una funció específica.
- Limitació per memòria física: La mida de la heap està limitada per la quantitat de memòria física disponible al sistema.
- Cost d'execució: Les operacions amb la heap són més lentes comparades amb la pila, a causa de la gestió dinàmica i la fragmentació.

Exemple: Heap vs Stack

```
int main() {
    int y;
   char *str;
   y = 4;
   printf("stack memory: %d\n", y);
   str = malloc(100*sizeof(char));
   str[0] = 'm';
   printf("heap memory:%c\n", str[0]); :
   free(str);
   return 0;
```


itvor, courses/zenes mem

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

—Punters

—Exemple: Heap vs Stack

Variables static

Aquestes s'emmagatzemen en una àrea de memòria especial que es manté durant tot el temps d'execució del programa, anomenada memòria estàtica o data segment. Una variable static només s'inicialitza una vegada i reté el seu valor entre crides de funció.

```
#include <stdio.h>
void func() {
   static int x;
   X++;
   printf("Valor de x: %d\n", x);
int main() {
   while (1) func();
```

```
Unitate 0 · Sistemes Operatius (SO)

Punters

Variables static

Variables is the static in the static is static in the static in
```

Variables static

Aquestes s'emmagatzemen en una àrea de memòria especial que es manté durant tot el temps d'execució del programa, anomenada memòria estàtica o data segment. Una variable static només s'inicialitza una vegada i reté el seu valor entre crides de funció.

```
#include <stdio.h>
void func() {
   static int x;
   X++;
   printf("Valor de x: %d\n", x);
int main() {
   while (1) func();
```

```
Valor de x: 1
Valor de x: 2
Valor de x: 3
Valor de x: 4
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Punters

Variables static

Unitation of the static of the static
```

StackOverflow

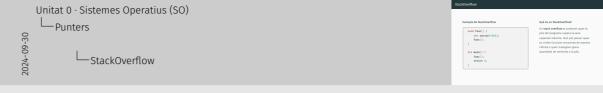
Exemple de StackOverflow

```
void func() {
    int vector[1000];
    func();
}

int main() {
    func();
    return 0;
}
```

Què és un StackOverflow?

Un stack overflow es produeix quan la pila del programa supera la seva capacitat màxima. Això pot passar quan es criden funcions recursives de manera infinita o quan s'assignen grans quantitats de memòria a la pila.

Exemple: Ordenar amb memòria dinàmica (I)

```
int main() {
    int* nums = NULL;
   int n = 0, max_elements = 10, num;
   nums = (int*)malloc(max_elements * sizeof(int));
    if (nums == NULL) {
       printf("Error en l'assignació de memòria.\n");
       return 1;
   capta_dades(n, nums);
   ordenar(n, nums);
    free(nums):
   return 0;
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Punters

Exemple: Ordenar amb memòria dinàmica (I)

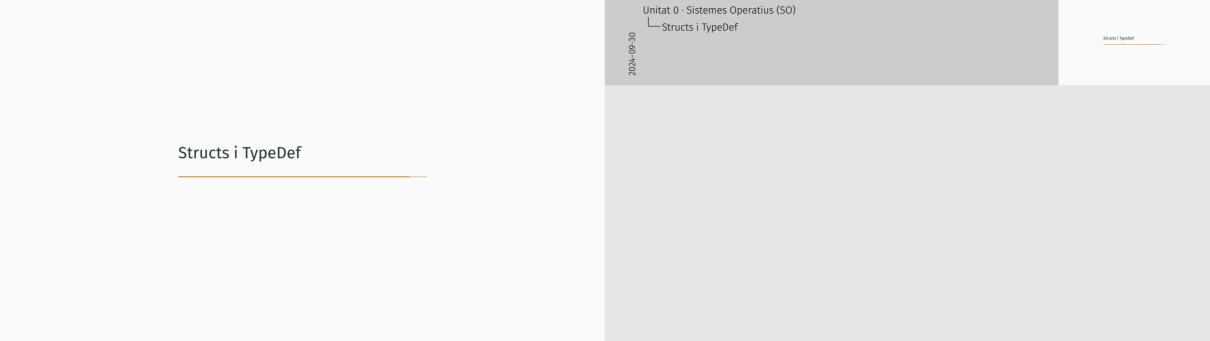
Exemple: Ordenar amb memòria dinàmica (II)

```
capta_dades(int n, int* nums) {
  while (scanf("%d", &num) != EOF) {
    if (n >= max_elements) {
     max_elements *= 2;
      int* temp = (int*)realloc(nums, max_elements * sizeof(int));
      if (temp == NULL) {
        printf("Error en l'assignació de memòria.\n");
        free(nums);
        return 1;
      nums = temp:
  nums[n] = num;
  n++;
```

```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Punters

Exemple: Ordenar amb memòria dinàmica (II)
```


Qué són els structs?

Una estructura és un tipus de dades derivats format per membres que són tipus de dades fonamentals o derivats. Una única estructura emmagatzemaria les dades d'un objecte. Una matriu d'estructures emmagatzemaria les dades de diversos objectes.

Senser reserva espai de Memòria

```
struct user {
int pid;
char * name;
}
```

Reservant espai de Memòria

```
struct user {
  int pid;
  char * name;
  } user;
```

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Structs i TypeDef

Qué són els structs?

Unitation of the sistemes operation of the si

Qué són els Typedef?

Definició de Typedef

sinònims per a noms de tipus de dades definits prèviament. L és un àlies de int a l'exemple.

Typedef s'utilitza per crear

```
typedef int L;
int a;
L a;
```

typedef struct {

Typedef + Struct

```
typedef struct {
int pid;
char * name;
} User;
```

Sense Punters User user; Punters User *user;


```
Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Structs i TypeDef

Qué són els Typedef?

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO)

Structs i TypeDef

Qué són els Typedef?
```

Dunters Shar super:

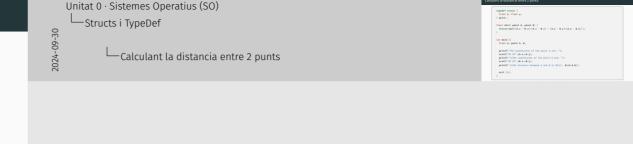
User - user1:

useri->name+'Jack

+(user1).pid=5001; User +user2 + Suser

Calculant la distancia entre 2 punts

```
typedef struct {
  float x: float v:
 } point ;
float dist( point A, point B) {
 return(sqrt((A.x - B.x)*(A.x - B.x) + (A.y - B.y)*(A.y - B.y)));
int main(){
  float d; point A, B;
  printf("The coordinates of the point A are: ");
  scanf("%f %f",&A.x,&A.y);
  printf("\nThe coordinates of the point B are: ");
  scanf("%f %f",&B.x,&B.y);
  printf("\nThe distance between A and B is %f\n", dist(A,B));
  exit (0);
```


Això és tot per avui

PREGUNTES?

Materials del curs

- · Organització OS-GEI-IGUALADA-2425
- Materials Materials del curs
- **Laboratoris** Laboratoris
- · Recursos Campus Virtual

TAKE HOME MESSAGE: El kernel de Linux s'ha escrit en C, per tant, és important conèixer aquest llenguatge de programació si volem entendre com funciona el sistema operatiu.

Figura 1: Això és tot per avui

Unitat 0 · Sistemes Operatius (SO) Structs i TypeDef

∟Això és tot per avui

Omanització - OS-GEI-IGUALADA-2425 - Materials - Materials del curs Laboratoris - Laboratoris Berumes - Common Victorial

Materials del curs